

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.464/2022/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Kiss Eszter Ráhel Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1; ügyintéző: felperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Steiner és Kuthán Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe2; ügyintéző: alperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen határozat jogellenességének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2022. április 26. napján meghozott 33.P.23.255/2020/34. számú ítélete ellen az alperes részéről 35. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 90.000 (kilencvenezer) forint + áfa mértékű együttes első- és másodfokú perköltséget, tovább térítsen meg az államnak – külön felhívásra – 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes a keresetében az alperes Országos Etikai és Egyeztető Bizottságának 7/2020.X.15/-II. számú határozatának a hatályon kívül helyezését kérte.

[2] Az alperes a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes Országos Etikai és Egyeztető Bizottsága 7/2020.X.15/-II. számú határozatát hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, fizessen meg a II. rendű felperesnek 264.600 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a II. rendű felperes a alperes megyei Választmányának nyilvántartott tagja. Az alperes megyei Választmánya 2020. augusztus 11-én a 2020.08.11/2. számú megyei választmányi határozatával döntött a megyei szervezet tisztújító küldöttgyűlése 2020. szeptember 8. napjára történő összehívásáról, azzal, hogy az azon a napon érvényes tagnyilvántartás szerinti létszámnak megfelelően 60 fő a küldöttgyűlés létszáma. A hét alvó szervezet tekintetében meghatározta azon feltételeket, amelyekkel tanácskozási joggal részt vehetnek a küldöttgyűlésen. A tisztújítási kötelezettség vonatkozásában az alperes Országos Etikai és Egyeztető Bizottsága 4/2020. (VII.17.) számú határozatával további értelmezést adott a helyi szervezetek számára. 2020. szeptember 8. napján megtartott megyei küldöttgyűlésen a Mandátumvizsgáló Bizottság két szervezet esetében, a település1 és település2 szervezetnél igazolta a tagok mandátumát. személyi szabálytalanságok miatt az alperes jogorvoslati fórumához, az Országos Etikai és Egyeztető Bizottsághoz fordult, amely a 7/2020. (X.15.) számú határozatával arról döntött, miszerint az alperes megyei Területi Szövetsége 2020. szeptember 8. napján lezajlott megyei tisztújítása megfelelt a párt alapszabálya és a területi szövetség SZMSZ előírásainak, az ott hozott személyi döntéseket megerősítette és hatályában fenntartotta. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította a település1 és település2 szervezet esetében, hogy nem működtek folyamatosan, a tagdíjfizetés sem volt folyamatos, melyet az alperes azzal próbált ellensúlyozni, hogy úgynevezett alvó szervezetnek tekintette ezeket, és azt az értelmezést adta az alapszabálynak, hogy amennyiben a tagdíjat visszamenőlegesen rendezik, részt vehetnek a küldöttgyűlésen a megválasztott tagjaik által. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint erre az alperes alapszabálya 7. § 3.a) pontja alapján nem volt lehetőség. Így akkor, amikor az alperes küldöttgyűléshez kapcsolódóan a Mandátumvizsgáló Bizottság a település1 és település2 esetében jóváhagyta az azokon szereplő mandátumok érvényességét, alapszabály ellenesen cselekedett. Rámutatott, hogy az alapszabály nem ad arra lehetőséget, hogy az alperes által elvégzett módon kerüljön sor a helyi szervezetek tisztújítására, azokat az alapszabály 10. §-ában meghatározott keretek között kellett volna ismételtén létrehozni. Felhívta az alapszabály 10. § 1.b) pontját, a II. fejezet 4) pontját, a 7. § 3.a) pontját. település1 és település2 szervezetek esetében nem látta megállapíthatónak, hogy ténylegesen működtek, és lett volna legalább három-három tagdíjat fizető tagjuk. Tanúvallomás alátámasztottnak találta, hogy a 2019-es újjáalakulás előtt nem működött a helyi szervezet, az úgynevezett újjáalakuló ülésen senki nem vett részt a felsőbb szerv részéről. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság megítélése szerint e szervezetek esetében nem lehetett volna küldöttet választani, és annak mandátumát jogszerűen igazolni. Úgy ítélte meg, hogy a keresettel támadott határozat az OEEB 3/2020. (VII.17.) számú általános állásfoglalásnak sem felel meg. Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy település1 és település2 vonatkozásában szükséges lett volna ismételtén tagfelvételt tartani és új helyi szervezetet alapítani. Ennek hiányában nem képviselhették volna magukat jogszerűen, nem vehettek volna részt a 2020. szeptember 8. napján tartott tisztújító küldöttgyűlésen. Mindezek alapján a keresettel támadott határozatot hatályon kívül helyezte és a perköltségről a Pp. 81. § alapján döntött.

[4] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Megítélése szerint a kereseti kérelem érvényesíteni kívánt jog megjelölése és a jogi érvelés egymással semmilyen összefüggésben nincs, így a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a per megszüntetésének van helye. Sérrelmezte, hogy a permegszüntetési kérelme vonatkozásában az elsőfokú bíróság határozatot nem hozott, illetőleg indokát sem adta. Hivatkozott az 1989. évi XXXIII. törvény (Ptv.) 2. § (4)

bekezdésére. Kiemelte, hogy a felperes a kereseti kérelmében nem hivatkozott a 2011. évi CLXXV. törvény, a Ptv., az alapszabály 7. § 3a) és 10. § 1b) pontjaira és az alapszabályi rendelkezésekkel összefüggésben tényelődést sem tett. A kereset tárgyát képező határozat hatályon kívül helyezését jogkérdésnek tartotta, amelyben a tanúbizonyítás kizárt. Mindezek alapján kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétben a kereseti kérelmen túlterjeszkedett, mivel a kereseti kérelem sem tényelődás, sem alapszabályi rendelkezésre való hivatkozást nem tartalmazott azon körben, melyre az ítélet indoklását, az ítéleti döntést alapítja. Fenntartotta azon hivatkozását, hogy a megyei Választmány 2020. augusztus 11-én meghozott 2020.08.11/2. számú határozata alapszabálysértő, melyet a megyei Területi Szövetség Etikai és Egyeztető Bizottsága 2/2020. (X.09.) számú határozat megállapít, és mely határozat érvényes és hatályos, mivel azt senki határidőben nem támadta meg. Hivatkozott az Országos Etikai és Egyeztető Bizottság OEEB 4/2020. (VII.17.) számú határozat indoklásában foglaltakra és ezen keresztül arra, hogy az elsőfokú ítélet azon indoklása, hogy a keresettel támadott határozat e határozatnak sem felel meg, megalapozatlan és iratellenes megállapítás. Kiemelte, hogy a felperes a település2i és a település1i szervezetek szabályszerű és határidőben megtett tisztújítását a kereseti kérelmében nem vitatta, a 2020. szeptember 8-i tisztújító küldöttgyűléstől számított 60 napos határidőben nem kérte az érvénytelenség megállapítását. A tanúkkal igazolni szándékozott érvénytelenségi indokok elkésztetén kerültek előterjesztésre. Ugyanakkor a tanúk érdemi nyilatkozatot sem tettek. Az alapszabály 7. § 3.a) pontja alapján kifejtett ítéleti indoklást iratellenesnek, továbbá az alapszabály és a Ptk. rendelkezéseivel ellentétesnek minősítette. Rámutatott, hogy a település1i és a település2i szervezet esetében sem felmondásra nem került sor, sem tagsági viszony megszüntetésére, mely állítást a felperes sem tett. Csatolta a település1i és település2i szervezetre vonatkozó tagnyilvántartását. Az OEEB 4/2020. (VII.17.) számú állásfoglalással, az alapszabállyal ellentétes, iratellenes megállapításnak tartotta a mandátumok megállapításával kapcsolatos ítéleti indoklást. Hangsúlyozta, hogy az alapszabály és annak mellékletét képező kongresszusi és választási szabályzat alapján a mandátumok érvényességének igazolására kizárólag a Mandátumvizsgáló Bizottság jogosult. Az elsőfokú bíróság a körben tett megállapításait, hogy a település1 és település2 szervezet esetében ismételt tagfelvételt, új helyi szervezetet kellett volna alapítani, iratellenesnek, alapszabály ellenesnek tartotta és ellentétesnek az általános érvényű OEEB 4/2020. (VII.17.) számú állásfoglalással. Fenntartotta, hogy a küldöttválasztás a település1 és település2 szervezetekben az OEEB általános érvényű állásfoglalása szerint megtörtént, melyre tekintettel a küldöttek mandátumát a Mandátumvizsgáló Bizottság igazolta. Fenntartotta, hogy tanú2től elfogulatlan vallomás nem volt várható, ezért az ő tanúvallomásának a kizárását kérte. Megítélése szerint a felperes az általa, a kereseti kérelmében felhozott érvénytelenségi okok közül egyet sem tudott bizonyítani, a keresettel támadott határozat megfelel a 2011. évi CLXXV. törvény, a Ptk. és a Ptv. rendelkezéseinek.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma alapján – az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a kereseti kérelmében megjelölte a Ptv. 2. § (4) bekezdését és levezette mely Ptk. és alapszabályi rendelkezés megsértésére alapította keresetét, majd az alperesi ellenkérelemre tett válaszirata első oldalán az Alapszabály 7. § 3.a. pontjára, második oldalán a 10.1.b pontra hivatkozott. Utalt az alperes megyei Területi Szövetség Etikai és Egyeztető Bizottsága 2/2020.X.9. sz. határozatában írtakra, melyre tekintettel kezdeményezte a tanúk meghallgatását. Állította, hogy e határozatot is megtámadta az OEEB előtt, a tisztújítás okán fordult a párton belüli jogorvoslati fórumokhoz, majd ennek sikertelensége miatt a bírósághoz. Utalt a tanú elfogulatlansági nyilatkozatára.

[6] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[7] A per megszüntetésének törvényi feltétele nem áll fenn. A Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja arra az esetre írja elő a per bármely eljárási szakaszban történő megszüntetését, amennyiben a keresetlevelet már a Pp. 176. § (1) bekezdés a) – i) pontja, illetve a 176. § (2) bekezdés a) – c) pontja alapján kellett volna visszautasítani. Az alperes által felhozott ok, nevezetesen az érvényesíteni kívánt jog és a jogi érvelés kapcsolatának teljes hiánya a Pp. 176. § (2) bekezdés e), illetve g) pontja alapján – hiánypótlási felhívás teljesítésének elmulasztását követően – eredményezhette volna a keresetlevél visszautasítását. Miután a keresetlevél fellebbezésben is sérelmezett hiányossága a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem eredményezhette a per megszüntetését, az ítéltábla az elsődleges fellebbezési kérelmet alaptalannak találva mellőzte az ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését.

[8] Önmagában az a körülmény sem vezethetett az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta az ítéletében megindokolni a permegszüntetési kérelem figyelmen kívül hagyását. Ez ugyanis a másodfokú eljárásban pótolható hiányosság, így szükségtelen az elsőfokú eljárás megismétlése.

[9] Az ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 380. §-ban foglalt feltételei nem állnak fenn és miután a jogvita a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok alapján érdemben elbíráلható volt, a Pp. 381. § alkalmazására sem volt alap.

[10] Az alperes által a fellebbezéséhez csatolt tagnyilvántartás a Pp. 373. § (3) bekezdés alapján nem volt figyelembe vehető, hiszen nem volt akadálya, hogy azt az elsőfokú eljárásban csatolja, illetve arra hivatkozzon, továbbá ügydöntő jelentősége e bizonyítéknak nem is volt.

[11] A Ptv. 2. § (4) bekezdése kimondja, a párt tagja a párt szervei által hozott határozat ellen csak az Ectv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó rendelkezései vagy e törvény megsértése esetén indíthat pert. A Ptk. 3:35. § szerint a jogi személy tagja kérheti a bíróságtól a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

[12] Az nem vitás, hogy a II. rendű felperes, mint az alperes tagja, a fenti jogszabályi rendelkezések alapján fordulhatott a bírósághoz az alperes Országos Etikai és Egyeztető Bizottsága 7/2020.X.15/-II. számú határozat hatályon kívül helyezése iránt.

[13] A II. rendű felperes a keresetlevelében a jogállításai között hivatkozott a Ptv. 2. § (4) bekezdésére és a Ptk. 3:35. §-ára, amely lehetővé teszi mind a jogszabálysértésre, mind az alapszabálysértésre alapozva az alperes adott szerve határozatának a bíróság előtti megtámadását. A keresetlevélben nemcsak a – jogvita elbírálásánál jelentőséggel késégtelenül nem bíró – Ptk. 3:71. § (4)-(5) bekezdésére, valamint 3:75. § (5) bekezdésére hivatkozott, de megjelölte azokat az alapszabályi és egyéb belső szabályzati rendelkezéseket is, amelyeket álláspontja szerint a határozat sért, így az alapszabály 8/A § 1. pontját, 10.§ 7. pontját, a megyei területi szervezet SZMSZ-e I/3. és I/7.g) pontjait. Jog- illetve alapszabálysértésként arra hivatkozott, hogy az adott küldöttgyűlésen az alvó szervezetek mandátumának vizsgálata nem került az alapszabály és a területi szervezet SZMSZ-e rendelkezéseinek megfelelően lefolytatásra, a tisztújítást el nem végző alapszervezetek a szervezeti jogaikat nem gyakorolhatták, így település¹ és település² nem vehetett volna részt a küldöttgyűlésen. A perfelvételi tárgyaláson további előadást tett arra, hogy az alvó szervezet fogalma nem ismert a pártban, az ilyen szervezetek mandátumának helyreállítása nem lehetséges. Álláspontja az volt, hogy a tagdíjfizetés elmulasztása miatt a szervezetek automatikusan megszűntek, de emellett a tisztújítás elmaradása miatt sem kaphattak mandátumot.

[14] Megalapozottan hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a bíróság csupán a keresetben megjelölt okból állapíthatja meg a határozat jog- vagy alapszabályellenességét, és kizárólag ez okból helyezheti azt hatályon kívül. A bírói gyakorlat hosszú ideje egységes és töretlen a tekintetben, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdés első fordulataiban meghatározott perindítási határidőt követően felhozott okok érdemben nem vizsgálhatók a jogi személy határozata hatályon kívül helyezése iránti perben. Ezért annak a körülménynek az érdemi vizsgálatára és értékelésére, miszerint a település¹i és a település²i szervezetek a tagdíjfizetés elmaradása miatt megszűntek, nem volt lehetősége az elsőfokú bíróságnak. Különösen annak a megállapítására nem volt eljárásjogi lehetőség, hogy az alperesi alapszabály – felperes által fel nem hívott – 7. § 3.a) pontja alapján a kérdéses alapszervezetek tagjai tagsági jogviszonya megszűnését megállapítsa a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása miatt, és mindebből azt a következtetést vonja le, hogy tagok híján a helyi szervezetek megszűntek. Emellett a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett aggálytalanul megállapítani, hogy mindkét szervezet valamennyi tagja elmulasztotta és úgy mulasztotta el a tagdíjfizetési kötelezettségét, hogy tagdíjhátralékuk megfizetésére írásbeli felszólítást kaptak, s ezáltal mindannyiuk tagsági viszonya megszűnt.

[15] Az ítéltábla mindezek alapján a felperesnek a keresetlevélben tett jogállításaihoz kötötten bírálhatta el a keresettel támadott határozat alapszabályba, illetve egyéb belső szabályzatba ütközését. Egyéb okból nem volt jogosultsága a bíróságnak vizsgálnia a támadott határozat törvényességét, figyelemmel arra, hogy a bíróság kizárólag a törvény által meghatározott esetben és körben jogosult beavatkozni az autonóm szervezet, így az alperesi párt működésébe.

[16] Annak – bár valóban jogkérdésben kellett állást foglalni a jogvita elbírálása során – nem volt eljárásjogi akadálya, hogy az e döntéshez szükséges tények felderítése

érdekében a bíróság bizonyítást folytasson le. Ugyanakkor a kihallgatott tanúk vallomása nem volt alkalmas annak az okirati bizonyítéknak a megdöntésére, amely alapján a településli és település2i szervezetek tisztújításának megtörténte, ennek folytán a mandátumra való jogosultságuk megállapítható volt. Ez utóbbi körülményre figyelemmel nem volt relevanciája tanú2 tanú esetleges elfogultságának.

[17] A Hajdú Bihar Megyei Választmány 2020.08.11/2. számú határozata tekintetében utóbb az alperes Hajdú Bihar Megyei területi szövetségének Etikai és Egyeztető Bizottsága 2/2020.X.09. határozatával megállapította, hogy e határozat ellentétes az OEEB 4/2020.II.17. sz. állásfoglalásával és alapszabálysértő (29.§ 1.2.), továbbá megállapította azt is, hogy az alapszabálynak megfelelően történt a településli és település2i tisztújítás és küldöttválasztás. Az adatok szerint e 2020.08.11/2. számú határozat megtámadásra nem került, így a meghozatalát követően kötötte az alperest, illetve szerveit. Az ítéltábla rámutat, hogy az OEEB 4/2020.II.17.sz határozat sem került megtámadásra, így az is kötötte az alperest, illetve szerveit a működése során. E határozat által biztosított teljes joggyakorlással ellentétesen csak tanácskozási jogot biztosított volna a Hajdú Bihar Megyei Választmány 2020.08.11/2. sz. határozata, így az ellentétes volt az alperes felsőbb szerve által hozott döntéssel. Erre is tekintettel a keresettel támadott határozat alappal állapította meg, hogy a megyei tisztújítás megfelelt az alperes alapszabályának, belső szabályzatainak, határozatainak.

[18] Mindezek kifejtésével a felperes által a keresetlevélben megjelölt okból nem ütközött jogszabályba, alapszabályba, egyéb belső szabályzatba az alperes Országos Etikai és Egyeztető Bizottsága 7/2020.X.15/-II. számú határozata, ezért a határozat hatályon kívül helyezésének törvényi feltétele nem állt fenn.

[19] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[20] A felperes pervesztes lett, az alperes fellebbezése eredményes volt, így a perköltség viseléséről mind az első-, mind a másodfokú eljárásra a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kellett határozni. A Pp. 82. § (1) bekezdés szerint a felszámított perköltség viseléséről dönt a bíróság. Az alperes az elsőfokú eljárásra költségjegyzéket terjesztett elő, azonban a fellebbezési eljárásban nem és a fellebbezésében mind az első-, mind a másodfokú perköltségét, az ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte meghatározni azzal, hogy áfa fizetésre köteles. A jelen per meg nem határozható pertárgy értékű, ezért az IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján – a másodfokú eljárásra az (5) bekezdés alkalmazása mellett – határozható meg az ügyvédi munkadíj. Az ítéltábla ezért az elsőfokú eljárásra 13,5 óra x 6.000 forint, a másodfokú eljárásra 3 óra 3.000 forint, azaz mindösszesen 90.000 forint és az IM rendelet 4/A. § (1) bekezdés szerinti áfával állapította meg a felperes által az alperesnek fizetendő perköltséget.

[21] Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján a felperes köteles megfizetni.

Budapest, 2022. szeptember 20.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár
bíró